

gályán hordozta zászlaját F. M. Aprakszin generál-admirális. Műretei és fegyverzete megfelelő kőpet nyújtanak az evezős hajók ezen típusjáról. A hajó hossza a fedélzeten mérve 53,3 m, oldalmagassága 2,6 m, merőlése 1,2 m, szélessége az evezőtartókkal 7,6 m. A gálya egy 24 fontos coursier, és kőt 12 fontos forgatható Ágyóval volt felszerelve, és volt 12 nagybűgű csukló, azaz 12 kisebb Ágyó az evezőtartó palánksorra felerősítve. A minden evezőre írt evezős jutott. Műg nagyobb volt a 22 evezőpados Fivra gálya, ami 1713-1714 években Páterőron a Gálya-telepen, és M. M. Golicin zászlóshajója volt 1720-ban a Grengami Átközvetben. Némely gályák 25 evezőpadosok is épültek, ilyen például az 1721-ben, Páterőron épült hármasbűgű Dvina és a 48,5, szélessége az evezőtartókkal a 9,6 m-t. A Dvina egy 24 fontos coursier Ágyóval, kőt 12 fontos forgó, Átközvet 3 fontos Ágyóval rendelkezett. Minden evezőre 6 evezős jutott. Az ilyen hajók sebessége Általában 5-6 csomó volt, erőtelt evezőssel 7-7,5 csomó; az evezősök vitorlájával naponta 40 mérföldet tettek meg. Az orosz mőhelyekben felszerelt gályák és főlgályák főlelmetes hadihajók voltak, aktán van védelmeztek az I. Páter alatt Oroszországnak visszaszerzett balti partvidéket. A gályák az orosz flotta Állományába tartoztak majdnem egy egész Ávszázadon keresztül. Az orosz flotta számára az utolsó gályák a XVIII. század 90-es éveiben épültek. A. ISZPRAVNYIKOV, A. ZAJCEV Modelist Konzstruktor 1990-10. Oroszból fordította: Kurusa Sándor